

Amor que esdevé fecund (2)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Continuem el comentari i la invitació a llegir el capítol V de l'Amoris Laetitia. Adonem-nos, en aquesta segona glossa, de com la fecunditat dels esposos i de la família va més enllà dels fills naturals: inclou la generositat de l'adopció i de l'acolliment (AL 178-184).

El Papa afirma "l'adopció és un camí per a realitzar la maternitat i la paternitat d'una manera molt generosa", encoratja "els qui no poden tenir fills a ser magnànims" i els demana que "obrin el seu amor matrimonial per a rebre els qui estan privats d'un adient context familiar" (AL 179). Tots sabem que no para de créixer, per diversos motius, el nombre de parelles que no poden tenir fills. Tots sabem la gran dificultat per a dur a terme una adopció o un acolliment a l'interior del propi país i, a tots ens consta, les dificultats burocràtiques i l'elevat cost econòmic per aconseguir una adopció internacional. I com que cada vegada és més fàcil que tots tinguem un nét o nebot o fill de nebot adoptat o acollit sabem la dificultat educativa que sovint comporta. Així, doncs, hem de felicitar i valorar els pares que han fet aquest pas de generositat. Alhora, els animem a estimar aquests fills amb un amor especialíssim, que encarni l'amor de Déu que afirma: "encara que la teva mare t'oblidés, jo mai no t'oblidaré" (Is 49,15). Pesem que, més tard o més d'hora, apareixerà en el cor d'aquests infants la ferida profunda de l'abandó que patiren i l'única guarició possible és l'amor de Déu privilegiadament vehiculat a través de l'amor dels nous pares i de les mediacions sacramentals de l'Església.

L'adopció és un camí per a realitzar la maternitat i la paternitat d'una manera molt generosa

El Papa no s'oblida que l'adopció, quan és facilitada per l'administració, esdevé una mesura eficaç de prevenció de l'avortament i de l'abandonament (AL 180). Sense deixar de treballar educativament per a mostrar que la vida de cada persona concebuda és valuosa i inviolable, també cal treballar per a salvar vides innocents a través d'altres mecanismes i complicitats. Un dia parlant amb el responsable d'un partit polític partidari de l'avortament em deia: "és cert que nosaltres considerem que les dones han de tenir dret a l'avortament però coincidim amb vostès que allò desitjable és que mai cap dona hagués d'avortar, per tant, treballem plegats per aconseguir-ho". Somniem una complicitat entre l'administració, la societat civil i els matrimonis que desitgen adoptar que engendri mecanismes perquè a la dona que no desitja el fill que està esperant li sigui molt més beneficiós –a nivell laboral, econòmic, sanitari i moral– de tenir el fill i donar-lo en adopció.

El Papa mostra també que l'adopció i l'acolliment és un gran antídoto "enfront de situacions en què el fill és volgut a qualsevol preu, com a dret a la pròpia autoafirmació" (AL 180). En un món en el que les tècniques sanitàries o el tràfic d'infants fa possible accomplir el desitjos autocèntrics i narcisistes de tenir un fill, convé recordar que "l'adopció i l'acolliment entesos correctament, mostren un aspecte molt important del fet de ser pares i del fet de ser fills": aquests darrers "són uns altres subjectes en si mateixos i que fa falta rebre'ls, estimar-los, fer-se'n càrrec i no sols portar-los al món" (AL 180). Anhelem que les lleis facin possible que només puguin adoptar aquells matrimonis on el futur pare i la futura mare volen ser instruments d'amor per a aquell infant, que tenen clar que "l'interès superior del nen ha de ser el primer en els processos d'adopció i d'acolliment" (AL 180).

